

ΕΠΑΝΟΔΟΣ

Μελωδ. Β, ἀρ. 31

Γυρίζουν πάλαι τὰ πουλιά
 'ς τὴ μυρισμένη τους φωλεά.
 Πουλί μου, 'ς τὴ φωλεά καὶ σὺ
 γυρίζεις πάλαι τὴ χρυσῇ.
 Τί θέλεις πράσινα κλαδιά;
 Σὲ δέχεται θερμὴ καρδιά.
 Τί θέλεις ἄνθη καὶ νερά;
 Σὲ δέχετ' ὅλων ἡ χαρά.

Ἐφάνηκες, γλυκὸ πούλι,
 κ' ὁ κόσμος ἀκτινοβολεῖ.
 Τὰ χεῖλη ἀνοίγεις τ' ἀπαλά,
 καὶ οὐρανὸς καὶ γῆ γελαῖ.
 Μὲ βλέπεις, καὶ μὲ μιὰ ματιὰ
 ρίχνεις 'ς τὸ στῆθός μου φωτιά.
 Ἦλθες κ' εἶν' ὅλα φωτερά,
 κ' εἶν' ὅλαις ἡ καρδιαῖς χαρά.

